

Pan Bílý

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Naše rodina šílí,
dneska přijde pan Bílý.
Nejstarší sestra Dáda
má Bílého ráda
a chtějí se brát.

To mi vysvětli, Madlo,
proč je na gauči sádlo.
Slávku zavři ty hady,
každou chvíli je tady
a moh' by se bát.

R: Už jde k nám ženich Bílý,
už jde k nám s kyticí,
Zazvoní každou chvíli,
srdce má bušící.

2. Dáda pohled má skelný,
pusťte ji do koupelny,
ať si udělá stíny.
Růžo, vyper si džíny,
Franto, otevři trám.

Proč jsou v kuchyni vidle,
táto, drátuj ty židle.
Stolu chybí zas noha,
ženich může vzít roha,
až nakoukne k nám.

R:

Pojďte dál pane Bílý,
snad jste se neroztřás'.
Žádný strach, už jste v cíli,
pojdte dál mezi nás.
Bílý z židle se zřítíl,
a hned zřetelně cítil,
že si narazil kyčel,
slabou hodinku křičel
a chtěl domů jít.
Prohlásil, celý bílý,
že nemá k sňatku síly,
tak jsme pustili hady
a už je to tady,
chce Dádu si vzít.
Tak jsme pustili hady
a už je to tady,
chce Dádu si vzít.
Tak jsme pustili hady
a už je to tady,
chce Dádu si vzít.